

[Abstract:0209][S-045]

İmmün kontrol noktası inhibitörü tedavisi alan solid organ kanserli hastalarda endokrinolojik yan etkilerin sıklığı ve tedavi sonuçlarına etkileri: Çok merkezli retrospektif çalışma

Meriç Dökmetaş¹, Harun Muğlu¹, Erkan Özcan², Buket Bayram Kuvvet³, Kaan Helvacı⁴, Ender Kalacı⁵, Seda Kahraman⁶, Musa Barış Aykan⁷, İrfan Çiçin⁸, Fatih Selçukbiricik³, Ömer Fatih Ölmez¹, Ahmet Bilici¹

¹Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, İstanbul

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Edirne

³Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, İstanbul

⁴Memorial Ankara Hastanesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

⁵Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

⁶Ankara Yıldırım Beyazıt Tıp Fakültesi, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

⁷Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

⁸İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: İmmün kontrol-noktası inhibitörleri (ICI) birçok kanserde sağkalımı önemli ölçüde artırmışlardır. Kullanımlarının artmasıyla bu ilaçlara bağlı immün ilişkili yan etkilerin (irAE) görülme sıklığı da artmıştır. irAE'ler arasında sık görülen endokrinolojik yan etkilerse nonspesifik semptomlarla kendini göstermesi nedeniyle tanınması zordur. Çalışmamızda, solid organ kanserli hastalarda ICI ilişkili endokrin yan etkiler ve sıklığı değerlendirilmiş, ayrıca endokrin yan etkiler ile tedavi sonuçları arasındaki ilişki de analiz edilmiştir.

Yöntem-Bulgular: 2016-2022 yılları arasında takip edilen, ICI ile tedavi edilen solid organ kanserli 516 hastanın 139'unda (%26.9) endokrinolojik yan etki saptandı. En sık hipotiroidi (%65.5) olmak üzere sırasıyla; hipertiroidi (%22.3), adrenal yetmezlik (AY) (%13.7), hipofizit (%8.6), diyabetes mellitus (DM) (%0.7) saptandı. Yan etkilerin ortalanca görülme zamanı 4.5 ay (0.4-20.5) iken, çoğunluğu (%29.5) ICI tedavisinin başlangıcından 6 ay sonra gelişmişti. ICI ile elde edilen objektif yanıt oranı (ORR) %53.3 bulunurken, klinik yarar oranı (CBR) ise %74.2 olarak saptandı. ICI ile yanıt elde edilip edilmemesine göre cinsiyet ve ICI tipi yanıt açısından istatistiki olarak farklı bulundu. Diğer bir ifadeyle erkek hastalarda kadın hastalara göre, pembrolizumab ile tedavi edilen hastalarda diğer ICI ile tedavi edilenlere göre anlamlı olarak ORR ve CBR daha iyiydi (sırasıyla, p=0.001 ve p=0.014). Hastalarda ortalanca 46.7 aylık takip süresinde (aralık: 5-70.2) genel sağkalım 40.9 ay (CI %95 29.8-52.0) ve 3 yıllık sağ kalım oranı %56.7 idi. ICI tedavisine yanıt elde edilmesini öngören bağımsız faktörlerin saptanması için yapılan analizde cinsiyet (p:0.001, OR:6.44, %95 CI:2.17-19.1) ve ICI tipi (p:0.011, OR:1.36, %95 CI: 1.07-1.72) ICI yanıtını öngören bağımsız prediktif faktörler olarak saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmamızda en sık tiroid disfonksiyonu görüldüğü, yan etki görülen erkeklerde ORR ve CBR'nin kadınlara göre daha iyi olduğu ve pembrolizumab ile tedavinin diğer ICI tedavilerine göre ORR ve CBR açısından daha iyi olduğu görülmüştür. İleride, daha çok hasta içeren, prospektif, endokrinolojik yan etkilerin, sağkalımı ve ORR'i öngördürmesini inceleyen çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adrenal Yetmezlik, Hipotiroidi, İmmünoterapi